

Usædelighed. Bestemmelsen omfatter altsaa baade unge Mænd og Kvinder og Paa-talen er ubetinget offentlig; Aldersgrænsen, der sikkert vil forekomme mange at være for høj, er sat til 20 Aar, bl. a. af Hensyn til den Aldersgrænse, man er gaaet ud fra ved Affattelsen af den internationale Overenskomst af 4. Maj 1910 angaaende den hvide Slavehandel; endelig er brugt Udtrykket »forleder«, der omfatter flere Tilfælde end Udtrykket »forfører«. Med denne ligesom med flere andre Bestemmelser om Forbrydelser mod Sædeligheden har Udkastet udvidet Omraadet for Strafbarheden i disse Forhold.

Hvad endelig angaar Behandlingen af de »formindsket tilregnelige« Forbrydere har Udkastet, foruden den tidligere Regel om, at Straffen for disse kan nedsættes (hvilken Nedsættelse dog efter Udkastet ikke finder Sted ved selvforskyldt Beruselse) tillige den Regel, at det, naar det under en offentlig Sag findes, at en tiltalt, der ved Handlingens Foretagelse befandt sig i mangelfuld Sjelstilstand, vedblivende er farlig for Retssikkerheden, ved Dommen kan bestemmes, at der skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger mod ham, efter Omstændighederne Anvisning af et bestemt Opholdssted eller Henvisning til Sindssyge- eller Aandssvageanstalter, Helbredelsesanstalter for Drankere el. lign.; hvis disse Foranstaltninger ikke frembyder tilstrækkelig Sikkerhed, bliver den paagældende at tage i offentlig Varetægt i en af de særlig dertil indrettede Anstalter eller Anstaltsafdelinger. De trufne Foranstaltninger kan af Øvrigheden ophæves, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længere findes nødvendige.

Der gives altsaa herved Adgang til Sikkerhedsforanstaltninger, ikke blot som tidligere overfor de fuldstændig utilregnelige og derfor straffri, men ogsaa de »formindsket tilregnelige«, og Udkastet hjemler endvidere Adgang til ogsaa at træffe saadanne Foranstaltninger med de Personer, der vel har været fuldt tilregnelige, da de forbrød sig, men senere under Straffuldbyrdelsen findes at være komne i en mangelfuld Sjelstilstand, der gør dem farlige for Rets-sikkerheden.

Endelig skal nævnes en Sikkerhedsforanstaltning, der hjemles i Udkastet overfor fuldt tilregnelige Personer. Naar nemlig en Person, der er dømt for Sædelighedsforbrydelse under den skærpende (straffor-

højende) Omstændighed, at han jævnlig har begaaet eller tidligere været straffet for lignende Forbrydelse, paany inden 3 Aars Forløb fra den sidste Doms Fuldbrydelse gør sig skyldig heri, kan der ved Dommen gives Politiet Bemyndigelse til at paalægge ham i indtil 5 Aar fra Løsladelsen at tage Ophold i den Kommune, som maatte blive ham anvist.

Det vil af det anførte ses, at Udkastet bestræber sig for at forøge Retssikkerheden ved Foranstaltninger mod de særlig samfundsfarlige Individuer, og i alt Fald forsaavidt er der Grund for Kvinderne til at ønske, at det snart maa blive til Lov. Hvor mange Ændringer end Udkastet utvivlsomt vil undergaa, inden det engang bliver til Lov, vil disse Bestemmelser antagelig i alt væsentligt blive staaende.

Astrid Rickmann,
Overretssagfører.

Fra Rigsdagen.

Den 26. Oktober sattes Forslaget om Forandringer i Grundloven under Debat i Folketinget.

De forskellige Ordførere gav alle i meget korte Bemærkninger deres Tilslutning til Udvidelsen af Valgret og Valgbarhed til Kvinder.

I sit Gensvar til Ordførerne udtalte Konsejlspræsidenten bl. a.:

»Ja, Kvinderne i dette Land behøver ikke at bevæbne sig. Ikke blot Regeringen, men alle Partier har nu erklæret sig villige til at yde dem den Retfærdighed, som der efter min Menig tilkommer dem, naar vi gaar til en Revision af vor Grundlov.«

Forslaget gik derefter i Udvalg; man mener, at det allerede inden Jul, vedtaget med ca. 100 Stemmer, vil blive oversendt til Landstinget.

Den 23. Oktober fremsatte Indenrigsministeren atter i Landstinget det i Fjor i Folketinget vedtagne Forslag om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd. Forslagets Modtagelse var ret kølig.

Sidste Aar blev Forslaget standset af Kravet om Ballance i Statskassen, i Aar man man oprigtigt haabe, at det maa naa frem til at blive Lov. Enkernes og Børnernes Tal er jo stort. *Elisa Petersen.*